

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě-pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Telce a soudců JUDr. Markéty Pokorné a Mgr. Bronislava Berana ve věci

žalobce: **VentiAir s. r. o.**, IČO 06935320
sídlem Adolfovice 512, 790 01 Bělá pod Pradědem
zastoupená advokátem Mgr. Januszem Sabelou
sídlem Moskevská 172/13, 737 01 Český Těšín

proti
žalované: **SERAK-TECH s. r. o.**, IČO 28895339
sídlem Pod Habrovou 389/18, 152 00 Praha 5-Hlubočepy
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Hanykem
sídlem Zborovská 49, 150 00 Praha 5-Malá Strana

o 1.750.000 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 20. 10. 2023, č. j. 4 C 126/2021-300,

takto:

Usnesení okresního soudu **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením okresní soud nevyhověl žádosti žalované o osvobození od soudních poplatků, kdy okresní soud uzavřel, že žalovaná řádně nedoložila své celkové majetkové poměry, neboť na výzvu soudu nedoložila ke své žádosti výkaz zisků a ztrát, ten je přitom povinnou součástí účetní závěrky. Právě tzv. „výsledovka“ ukáže podnikateli jakého hospodářského výsledku jeho firma docílila za sledované a minulé účetní období, neboť každá firma nějak hospodaří a za určité období se musí dopracovat k ziskovému nebo ztrátovému výsledku. Stejně tak žalovaná na výzvu nedoložila rozvahu, ta je jedním ze základních výkazů účetní závěrky. Tento finanční výkaz podává přehled o majetku podniku (aktivech) a zdrojích jeho krytí (pasivech) v peněžním vyjádření k určitému datu (rozvahovému dni) a umožňuje tak posoudit finanční postavení podniku. Rovněž přes výzvu soudu nepředložila příznání k dani z příjmů právnických osob, když poplatník je povinen po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části, anebo období, za které se podává daňové příznání a vyměřuje se daň, podat toto daňové příznání, a to i v případě, že vykáže základ daně ve výši nula nebo vykáže daňovou ztrátu. Žalovaná sice předložila za účelem rozhodnutí o příznání osvobození od placení soudních poplatků příznání k dani z přidané hodnoty za období od června 2021 do prosince 2021, kontrolní hlášení za stejné období, příznání k dani z přidané hodnoty za období od ledna 2022 do prosince 2022, kontrolních hlášení za měsíce leden 2022, květen 2022, červen 2022, příznání k dani z přidané hodnoty za období od ledna 2023 do června 2023, přičemž k DPH se registruje jak právnická, tak fyzická osoba, která je ekonomicky aktivní, a to i v případě, že se jedná o právnickou osobu, jež nebyla zřízena kvůli podnikání, ale vykazuje vlastní ekonomickou činnost. Předložení těchto příznání k dani z přidané hodnoty nepostačuje podle okresního soudu k tomu, aby byly osvědčeny celkové poměry žalované. Rovněž tak okresní soud neuznal argumentaci žalované ohledně epidemie SARS-CoV-2, která ovlivnila chod žalované, kdy epidemie započala v březnu 2020, žalovaná dne 12. 2. 2021, tedy v podstatě rok poté, uzavřela se žalobkyní dohodu o narovnání, podle níž měla žalovaná uhradit žalobkyni měsíčně ve splátkách pohledávku ve výši 3.500.000 Kč. I z tohoto lze dovodit, že zdroje k zaplacení žalovaná měla.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Malá.

292/2023

Pokud pak dále žalovaná uvedla, že nemá žádné finanční prostředky na účtech, neplatí a neplatila náklady právního zastoupení, pak se toto jeví soudu nepříliš pravděpodobné, když podle ustanovení § 22 odst. 1 zákona o advokacii č. 85/96 Sb., se advokacie vykonává zpravidla za odměnu, je to tedy v zásadě činnost placená.

2. Proti tomuto usnesení podala včasné odvolání žalovaná s tím, že navrhovala změnu rozhodnutí okresního soudu tak, že jí bude osvobození od soudních poplatků přiznáno. Namítala, že okresní soud se nevypořádal s tím, že žalovaná doložila soudu přiznání k dani z přidané hodnoty za období od června 2021 do prosince 2021, kontrolní hlášení za stejné období, dále pak přiznání k dani z přidané hodnoty za období od ledna 2022 do prosince 2022, kontrolní hlášení za měsíce leden 2022, květen 2022, červen 2022, přiznání k dani z přidané hodnoty za období od ledna 2023 do června 2023. S ohledem na to, že žalovaná je plátkyní DPH, a že tedy uvedená kontrolní hlášení a přiznání k DPH jednoznačně a přesně prokazují hospodaření žalované, jelikož zobrazují veškeré její příjmy a výdaje za každý měsíc. Dle mínění žalované jsou pak tyto údaje přesnější než „výsledovka“, nehledě na to, že žalovaná doložila doklady za období od roku 2021, aby soudu doložila celkový vývoj jejich příjmů a výdajů. Každý plátce DPH musí podávat uvedená přiznání a hlášení a tato jsou stejně průkazná jako přiznání k dani z příjmů, výkaz zisků a ztrát nebo rozvaha. Žalovaná nevlastní žádný majetek (vyjma dvou vozidel), zcizitelný majetek byl prodán v rámci exekuce (např. ochranná známka). Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob musí odpovídat přiznáním a kontrolním hlášením k DPH, jednoduše řečeno příjmy a výdaje uvedené v přiznání k dani z příjmů musí odpovídat součtu příjmů a výdajů uvedených v daňových přiznání k DPH (resp. součtu příjmů a výdajů v kontrolním hlášení). Dle mínění žalované pak tedy z přiznání k DPH a kontrolních hlášení jsou zjistitelné naprosto stejné údaje jako z přiznání k dani z příjmů – tedy příjmy a výdaje a případný zdanitelný zisk či ztráta. Zákon o dani z přidané hodnoty jednoznačně definuje, jaké příjmy podléhají této dani (viz § 2 tohoto zákona), když v případě podnikatelů je to naprostá většina příjmů. Dle mínění žalované pak tedy daňová přiznání k DPH a kontrolní hlášení poskytují přinejmenším stejný přehled jako přiznání k dani z příjmů. Soud se zabývá také epidemií SARS-CoV-2, která ovlivnila chod žalované, a její vliv na chod žalované zpochybňuje. Je možné přisvědčit soudu, že epidemie této nemoci započala v březnu 2020, kdy se vyskytly první případy této nemoci v ČR. Celý rok 2020 měl podstatný vliv na veškeré činnosti nejen žalované i jejich odběratelů, ale i v rámci celé republiky. Ale rok 2021 byl ještě závažnější. Je nutné si uvědomit, že epidemie covidu měla několik vln a žalovaná stejně jako ostatní předpokládala (doufala), že opatření z roku 2020 budou dostatečná a že se bude situace v roce 2021 zlepšovat. Proces vyjednávání a podpisu dohody o uznání dluhu nebyl otázkou několika dní, ale jednalo se o mnoho měsíců jednání mezi stranami, kdy se vyvíjel i stav s ohledem na nemoc covid. Stejně tak je pro žalovanou nepochopitelný závěr soudu, že žalovaná měla finanční prostředky na plnění dohody o narovnání v době jejího podpisu, když soud má řešit otázku, zda žalovaná je schopna hradit soudní poplatky. Soud naprosto opomíjí skutečnost, že jen v období od 1. 4. 2021 do 24. 6. 2021 vymohl exekutor celkem 1.145.083 Kč, a že právě prováděná exekuce musela mít vedle nemoci covid vliv na cash flow žalované a samozřejmě i na její činnost. Pokud se soudu jeví jako nepravděpodobné, že žalovaná nehradila náklady právního zastoupení, jedná se o závěr soudu nepodložený žádnými důkazy založenými ve spise. Žalovaná je přesvědčena o tom, že tvrdila a prokázala všechna svá tvrzení a že napadené rozhodnutí soudu je nesprávné.
3. Krajský soud přezkoumal napadené usnesení okresního soudu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalované důvodné není.
4. Z obsahu spisu se podává, že žalobkyně se žalobou podanou u Okresního soudu v Jeseníku dne 18. 6. 2021 po žalované domáhá zaplacení částky 1.750.000 Kč s příslušenstvím. Rozsudkem ze dne 13. 4. 2023, č. j. 4 C 126/2021-209, bylo rozhodnuto o uložení povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 1.750.000 Kč s příslušenstvím a náklady řízení, vše do 3 dnů od právní moci rozsudku. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná dne 8. 6. 2023 včasné odvolání. Dne 3. 7. 2023 byla žalované doručena výzva k zaplacení soudního poplatku z odvolání. Podáním ze 4. 7. 2023

292/2023

požádala žalovaná o osvobození od soudních poplatků, které odůvodnila tím, že se jí nedostává finančních prostředků k zaplacení soudního poplatku z odvolání z důvodu přetrvávajících následků koronavirové epidemie SARS-CoV-2 v České republice a s tím související krize v daném odvětví. Dne 13. 7. 2023 byl žalované doručen vzor č. 59 o. s. ř. (prohlášení právnické osoby o majetkových poměrech a dalších rozhodných skutečnostech žadatele pro osvobození od soudních poplatků) s tím, necht' je tento formulář vrácen vyplněný soudu do 2 týdnů od doručení. Podáním ze dne 26. 7. 2023 požádala žalovaná o prodloužení lhůty k doložení vyplněného prohlášení o 1 týden, dne 5. 8. 2023 vyplněný formulář doložila. Soud prvního stupně přezkoumal žádost žalované o osvobození od placení soudních poplatků, její prohlášení o majetkových poměrech, a dospěl k závěru, že žádost o osvobození od placení soudních poplatků není důvodná, žalované nepřiznal osvobození od placení soudních poplatků, a to usnesením ze dne 18. 8. 2023, č. j. 4 C 126/2021-234. Proti tomuto usnesení podala včasné odvolání žalovaná, kde navrhovala napadené usnesení zrušit a věc vrátit okresnímu soudu k novému rozhodnutí, když okresní soud neúplně zjistil skutkový stav a ignoroval žalovanou doložené přílohy zaslané dne 5. 8. 2023 a nedovodil z nich žádné závěry. K odvolání žalovaná doložila množství dokumentů v podobě daňových přiznání a kontrolních hlášení. Odvolací soud usnesením ze dne 18. 9. 2023, č. j. 75 Co 242/2023-283 usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, když konstatoval, že usnesení okresního soudu jako správné neobstojí, avšak z jiných než žalovanou uváděných důvodů s tím, že ve věci je třeba po posouzení v odvolání doložených listin opětovně rozhodnout. Nad rámec již dříve žalovanou vyplněného prohlášení a zaslaných listin okresní soud pak dále usnesením ze dne 9. 10. 2023 vyzval žalovanou, aby doplnila tvrzení ohledně svých celkových majetkových poměrů odůvodňujících osvobození od placení soudních poplatků a tato tvrzení soudu ve stejné lhůtě prokázala, když u právnických osob a u fyzických osob, které jsou podnikateli, lze vzít v úvahu rovněž povahu jejich podnikatelské nebo jiné činnosti, stav a strukturu majetku, platební (ne)schopnost, kdy žalovaná soudu za účelem rozhodnutí o přiznání osvobození od placení soudních poplatků dosud nedoložila výkaz zisků a ztrát za poslední období, rozvahu, přiznání k dani z příjmu právnických osob, jaký je stav hmotného a nehmotného majetku, zda má finanční prostředky, z jakých finančních prostředků platí právní zastoupení, kdy konkrétně a z jakého důvodu došlo ke zrušení jakých účtů žalované. Žalovaná na výzvu soudu reagovala písemně dne 16. 10. 2023 tak, že žalovaná nemá jakýkoli majetek vyšší hodnoty, nedisponuje jiným hmotným ani nehmotným majetkem vyjma dvou vozidel, nemá jakékoli bankovní účty, má jednu pohledávku uplatněnou v rámci insolvenčního řízení vedeného vůči dlužníkovi. Do problémů se žalovaná dostala s ohledem na následky koronavirové epidemie SARS-CoV-2 a s tím související krizí v celém odvětví a také proto, že žalobkyně zahájila proti žalované výkon rozhodnutí, na základě kterého byly žalované zablokovány její účty a všechny finanční prostředky byly z těchto účtů strženy. Žalovaná měla jeden hlavní účet u Komerční banky a k němu byly propojeny další podúčty, které zanikly spolu s hlavním účtem. Žalobkyně byla jejím jediným dodavatelem a s ohledem na to, že jí přestala dodávat výrobky, nemohla žalovaná nahradit tento výpadek. Nového dodavatele nemohla žalovaná nalézt mimo jiné i proto, že měla obstaveny všechny účty a nemohla provádět jakékoli platby. Žalovaná předložila soudu přehledy kontrolních hlášení k DPH, které naprosto jednoznačně uvádí, že neprovozuje a neprovozovala žádnou činnost. S ohledem na to, že kontrolní hlášení je předkládáno měsíčně, je zde pro soud nejlepší přehled o vývoji situace u žalované po jednotlivých měsících, o jejích neexistujících tržbách. Žalovaná nemá ani jiný nehmotný majetek, když jí vlastněná ochranná známka byla prodána v rámci exekučního řízení. Žalovaná nemá žádné finanční prostředky na účtech, jelikož tyto byly zrušeny a žalovaná ani neplatí a neplatila náklady právního zastoupení. Účty žalované byly zrušeny v roce 2021, a to konkrétně u Komerční banky a. s. v listopadu 2021 z důvodů odstoupení od vedení účtu ze strany této banky a u Raiffeisenbank a. s. v prosinci 2022, když ale tento účet vykazoval dlouhodobě záporný zůstatek. Z movitých věcí má žalovaná pouze osobní automobil VOLVO s reg. zn. xxx, s první registrací v roce 2011 a s počtem najetých kilometrů 287602 a dále vozidlo Škoda Fabia kombi reg. zn. xxx, s první registrací v roce 2014 a stavem kilometrů 223452. Tato vozidla jsou s ohledem na jejich stáří a stav zcela

292/2023

neprodejná. Žalovaná má pohledávku za společností KLIMIZOL s. r. o., proti které je vedeno insolvenční řízení u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. KSHK 41 INS 16670/2020. Podklady k účasti žalované na insolvenčním řízení byly ze strany žalované, resp. jejího právního zástupce soudu předloženy. Proti žalované je vedeno exekuční řízení, které jí zablokovalo veškerý její majetek a v tomto řízení pak byl také její veškerý majetek prodán. K důkazu pak žalovaná předložila sdělení Komerční banky a. s. a Raiffeisenbank a. s. o zrušení účtu, technické průkazy, fotografie počítačů kilometrů vozidel, sdělení exekutora o provedených platbách, sdělení exekutora o prodeji ochranné známky a čestné prohlášení jednatele žalované. Následně dne 20. 10. 2023 vydal okresní soud napadené usnesení.

5. Podle ustanovení § 138 odst. 1 o. s. ř. může předseda senátu na návrh přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.
6. Předně krajský soud konstatuje, že přejímá skutková zjištění okresního soudu učiněná z jednotlivých listin prokazujících majetkové poměry žalované, a na tato jako správná pro stručnost odkazuje.
7. Okresní soud pak nepochybil, pokud žalované osvobození od soudních poplatků nepřiznal, když podmínky pro toto v daném případě nejsou dány, neboť žalovaná věrohodným a úplným způsobem neprokázala své majetkové poměry, kdy doložení a posouzení majetkových poměrů je jedním z nutných předpokladů pro rozhodnutí o takové žádosti. Majetkové poměry žalované pak nebylo možno relevantně posoudit, kdy tato nedoložila soudem požadované dokumenty, které by poskytly ucelený obraz o stavu jmění žalované. Doložená přiznání k dani z přidané hodnoty dávají přehled o zdanitelných plněních, tzv. na vstupu a na výstupu, ale nemají jakoukoli vypovídací hodnotu o celkových majetkových poměrech daného subjektu. Každá právnická osoba je účetní jednotkou, která je povinna vést účetnictví dle zákona o účetnictví. Účetní jednotky, které vedou účetnictví v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu, účtují podvojnými zápisy o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků včetně dluhů a jiných pasiv, dále o nákladech a výnosech a o výsledku hospodaření. Účetní jednotky jsou pak povinny sestavovat účetní závěrku, rovněž tak podávat přiznání k dani z příjmu. Z veřejného rejstříku je dostupná rozvaha účetní jednotky – žalované naposledy ke dni 31. 12. 2020, za rozhodné období pak nikoli, z jiných veřejných zdrojů majetkové poměry žalované ověřit nelze. Okresní soud správně vyzval žalovanou, aby doplnila tvrzení ohledně svých celkových majetkových poměrů odůvodňujících osvobození od placení soudních poplatků a tato tvrzení soudu především relevantním a transparentním způsobem prokázala. Žalovaná pak soudu za účelem rozhodnutí o přiznání osvobození od placení soudních poplatků nedoložila výkaz zisků a ztrát za poslední období, rozvahu, přiznání k dani z příjmu právnických osob, nedoložila účetními dokumenty, jaký je stav hmotného a nehmotného majetku apod., kdy svévolně trvala na tom, že jí doložené listiny k osvědčení majetkových poměrů postačují. Okolnost, že si případně žalovaná neplní své povinnosti dle zákona o účetnictví a nemá, jak jinak své majetkové poměry na výzvu soudu prokázat, však není důvodem pro osvobození od soudních poplatků.
8. Individuální osvobození od soudních poplatků je procesní institut, jehož účelem je zejména ochrana účastníka, který se nachází v tíživých poměrech, před nepřiměřeně tvrdým dopadem zákona o soudních poplatcích a jedná se o institut, který by měl být využíván zcela výjimečně a v opravdu odůvodněných případech. Při rozhodování soud přihlíží k celkovým majetkovým poměrům žadatele, k výši soudního poplatku, k nákladům, které si pravděpodobně vyžádá dokazování, k povaze uplatněného nároku a k dalším obdobným okolnostem. Po zhodnocení všech shora uvedených předpokladů dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí okresního soudu

292/2023

je věcně správné z důvodu toho, že je žalovaná v řízení nesplnila svou základní povinnost, a to doložit transparentním způsobem své majetkové poměry, které by takové rozhodnutí odůvodňovaly.

9. Vzhledem ke shora uvedenému krajský soud usnesení okresního soudu dle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. i/ o. s. ř.).

Olomouc 16. listopadu 2023

Mgr. Pavel Telec v. r.
předseda senátu